

FAMÍLIA NAVAS

La Velcro a Argentona, petita història d'una gran empresa

El 1958, José de Navas Escuder, després d'haver viscut durant deu anys a Amèrica, primer als Estats Units, on finançava importacions de sucre i, després, a Cuba, on inicialment va comprar "un ingenio", indústria que transformava la canya en "melaza" (la matèria primera del sucre), va fundar una companyia naviliera, atesa la seva experiència en aquest sector. En aquell moment, degut al caire que anava prenent el moviment revolucionari de Fidel Castro, decidí d'abandonar Cuba intentant, alhora, recuperar el màxim possible del seu patrimoni a l'illa. Per tot plegat, a mitjan 1958 havia de prendre la decisió de tornar als EUA o a Catalunya, el seu país natal.

No fou fins que no va tenir assegurada la llicència de Velcro per a Espanya i Portugal, quan es decidí a fixar la seva residència novament a Barcelona. Gran amant d'Argentona, degut al seu naixement al veïnat del Cros (Can Cussani) i per haver construït durant la postguerra la finca "Bell Recó", decidí ajudar al desenvolupament del poble amb la implantació de la que fou la seva primera gran indústria: Velcro Española S.A. construïda entre els anys 1959 i 1960.

Molts foren els inconvenients que va tenir, sobretot perquè la maquinària havia de ser tota d'importació, activitat molt restringida a l'Espanya franquista d'aquella

Georges de Mestral,
inventor de la velcro

Primera fàbrica de velcro
del món: "Velcrotex",
ubicada a Suïssa

època, la qual cosa el va portar a modificar maquinària espanyola, molt més rudimentària que l'existent a Europa per aquelles dates.

Amb el pas del temps i després de titànics esforços en la introducció del producte tant en el mercat espanyol com en el portuguès, finalment, la societat, entorn l'any 1964, començà a donar beneficis. Any rera any, el negoci anà creixent de forma progressiva. A principis de 1971, desgraciadament, el senyor Navas va patir una hemiplègia, contratemps que va marcar un canvi generacional a la companyia. Dels seus quatre fills, els varons José Luís i Miguel ja treballaven a l'empresa, essent el menor el que es va fer càrrec de l'empresa.

Entre els anys 1978 i 1980 varen caducar totes les patents mundials (incloses les d'Espanya i Portugal), cosa que va provocar un canvi radical d'estratègia de futur a l'empresa i en l'accionariat. O Velcro es mantenia només en el mercat ibèric, amb molt poques possi-

bilitats d'incrementar les economies d'escala, o havia d'atacar els mercats internacionals, amb el risc d'incentivar la competència en el mercat interior. A partir de l'any 1981, l'èxit de Velcro Española S.A. fou rotund en tots els mercats, podent mantenir l'hegemonia quasi total del mercat interior. Això va provocar uns creixements exponencials, tant en la xifra de vendes com en l'expansió industrial, fins aconseguir una plantilla total de 300 treballadors, dels quals el 80% eren veïns d'Argentona.

Vers el 1985, novament calia plantejar-se un canvi d'estratègia degut a l'explosió d'innombrables nous productors de Velcro en els anomenats "tigres asiàtics". La bona relació existent amb Velcro Indústries, N. V., el major fabricant de Velcro al món, amb fabri-

En l'actualitat, Velcro Indústries, N.V. i, per tant, Velcro Europe S.A. segueixen una trajectòria creixent i consolidada, tant en la xifra de negoci com de beneficis

ques a més de 10 països, va permetre establir un acord d'absorció que permeté que Velcro Española S.A. es beneficiés d'una sèrie de productes molt més tècnics i amb molt valor afegit, que asseguraven el futur de l'empresa a Espanya, encara que limitant el negoci al mercat europeu.

Amb el pas del temps, i havent-se efectuat la integració total de Velcro Española, S.A. en

l'organització mundial de Velcro Indústries N.V., Miguel de Navas anà traspassant les seves funcions executives per entrar a formar part del consell d'administració de la multinacional atesa la seva gran experiència en el mercat mundial de Velcro. S'hi va mantenir com a conseller fins el 1998, època en què va creure que havia salvaguardat suficientment els interessos tant de Velcro Españo-

la, S.A. com de Velcro Industries, N.V.

En l'actualitat, Velcro Indústries, N.V. i, per tant, Velcro Europe S.A. segueixen una trajectòria creixent i consolidada, tant en la xifra de negoci com de beneficis, mercès a productes elaborats amb una tecnologia punta, desenvolupats en els centres de recerca i desenvolupament (R+D) existents sobretot als Estats Units.

CRISTINA ESTEVE MUNTWYLER

Un suís a la Velcro d'Argentona

Aquestes línies tenen com a objectiu fer-nos ressò de la vida d'un home que possiblement per a molts serà desconegut. La intenció final, si més no, és fer esment, encara que de forma resumida, de la trajectòria d'un suís que va prendre la important decisió d'abandonar la seva terra per venir a Argentona amb la intenció d'acomplir un únic objectiu: instaurar-hi la Velcro.

Em refereixo a en Walter Muntwyler, nascut al 31 de març del 1926 a Oftringen, Suïssa. Als 16 anys es va iniciar en el món laboral treballant en una fàbrica tèxtil. Anys més tard, esdevindria enginyer tèxtil i treballaria a Frick per la firma Müller que llavors s'encarregava de maquinària de cinteria. Va ser aquí on temps després coneixeria a l'enginyer i pensador George de Mestral qui, a

l'any 1941, va descobrir, mentre anava de caça, les propietats d'unes flors envoltades de milers de ganxos que s'adherien al pèl d'animals i teixits. Des de llavors i aprofitant aquesta troballa, van estar treballant junts uns dos anys, investigant i fent proves amb la determinació de trobar la cinta més eficient. És així com va néixer la velcro.

Un cop descobert, en Walter va començar a viatjar arreu d'Europa i als EUA per tal d'ensenyar com produir la cinteria amb una determinada maquinària, un secret que en aquell moment només coneixien el Sr. de Mestral i ell mateix.

Temps després, en Walter va rebre la visita inesperada del Sr. de Navas, un home que de ben segur li canviaria la vida. De fet, la intenció del Sr. de Navas era proposar-li viure a Espanya i, més

concretament, a Argentona per ajudar-lo amb la Velcro, ja que anteriorment els intents de fabricació per part dels italians i altres, no havien acabat de funcionar, car no en sabien el secret. No obstant, una decisió com aquella comportava un seguit de canvis tant a nivell professional com personal que calia plantejar-se detingudament, valorant-ne els possibles avantatges i inconvenients. Tanmateix, després d'uns mesos de pensar-s'ho i havent fet una visita prèviament a Argentona, en Walter va decidir acceptar, segurament per la novetat que suposava canviar de país i, en efecte, de vida. En definitiva, es tractava d'un nou repte.

Un cop instal·lat a Argentona començava una nova etapa, allunyat d'una terra, Suïssa, que sempre havia estimat. Treballava a la Velcro com a responsable tècnic, ensenyant els secrets que ell coneci-